

Dane recenzenta

Poznań, 12 czerwca 2019 r.

Prof. dr hab. Marek Moździerz

Dziedzina: sztuki muzyczne

Dyscyplina artystyczna: wokalistyka

Recenzja w przewodzie doktorskim mgr Jacka Jaskuły**Zleceniodawca recenzji**

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu umowa z dnia 15 kwietnia 2019

Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, z późniejszymi zmianami)

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Wokalnego z dnia 30 września 2013 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta przewodu doktorskiego, na stopień doktora sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej wokalistyka mgr Jacka Jaskuły.

Do przekazanej umowy zamawiającej recenzję przez Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego z dnia 15 kwietnia 2019 roku, dołączono Uchwałę nr 44/2013 z dnia 30 września 2013 r. powołującą mnie przez Radę Wydziału Wokalnego do pełnienia funkcji recenzenta, załączono także protokół komisji skrutacyjnej i listę obecności posiedzenia Rady Wydziału Wokalnego.

Załączono także:

- Dokumentację zawierającą wykaz dorobku artystycznego,
- Dokumentację publicznej prezentacji dorobku artystycznego,
- Pracę doktorską zarejestrowaną na nośniku elektronicznym dnia 30 grudnia 2015 r. w Operze Wrocławskiej

W. A. Mozart - Wesele Figara

- Dysertację stanowiącą opis pracy doktorskiej zatytułowaną:

Portret psychologiczny postaci Hrabiego Almaviva w operze *Wesele Figara* W. A. Mozarta

Złożona przez kandydata dokumentacja dorobku, została przygotowana starannie
brakuje jedynie informacji o działalności dydaktycznej, co zapowiedziane jest w spisie treści.

Podstawowe dane o kandydacie

Mgr Jacek Jaskuła urodził się 19 lipca 1972 r. w Godzieszach. Jego edukacja muzyczna i wokalna to:

- Studia na Wydziale Wokalnym Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie śpiewu solowego prof. B. Makala w latach 1993-1999,
- Kontynuacja edukacji na licznych kursach w ramach festiwali muzycznych „Wratislavia Cantans”, Kursów Wokalnych w Dusznikach-Zdroju i kursów prowadzonych przez dr h. c. Ryszarda Karczykowskiego.

W rok po ukończeniu studiów rozpoczyna pracę w Operze Wrocławskiej. W przedstawionej dokumentacji obejmującej lata 1997 – 2009 zawarł szczegółowe informacje o działalności scenicznej i koncertowej. W tym krótkim okresie wykonywał scenicznie 21 ról operowych i 11 pozycji repertuaru oratoryjnego.

Wśród znaczących osiągnięć wymienić należy: Stypendium Yamaha 1995, wyróżnienie w Ogólnouczelnianym Konkursie Wykonawstwa Polskiej Pieśni Artystycznej 1995, I Nagroda Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Bratysławie 1997, Stypendium Ministra Kultury i Sztuki 1997/8, udział w II etapie III Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. St. Moniuszki 1998, II nagroda w V Międzyuczelnianym Konkursie Wokalnym w Dusznikach-Zdroju i Wrocławiu 1998.

Działalność artystyczna mgr Jacka Jaskuły została właściwie przedstawiona i dobrze udokumentowana.

Występy na scenach operowych, liczne koncerty w kraju i za granicą świadczą o dużej aktywności artystycznej doktoranta.

Recenzja przedstawionej pracy doktorskiej

Praca doktorska mgr Jacka Jaskuły to przedstawienie *Wesele Figara* W. A. Mozarta, zarejestrowane na płytach DVD w Operze Wrocławskiej dnia 30 grudnia 2015 r. z udziałem doktoranta w roli Hrabiego Almavivy.

Przedstawieniem dyrygował Tadeusz Zathey.

Obsada:

Hrabia – Jacek Jaskuła

Hrabina – Ewa Tracz

Zuzanna – Moskowicz

Figaro – Makar Pihura

Cherubin – Dorota Dutkowska

Marcelina – Jadwiga Postrożna

Bartolo – Radosław Żukowski

Basilio – Victor Campos Leal

Don Curzio – Edward Kulczyk

Antonio – Janusz Zawadzki

Barbarina Aleksandra Malisz

Oraz Chór i Orkiestra Opery Wrocławskiej

Spektakl reżyserował Marek Weiss, scenografię przygotowała Małgorzata Słoniowska.

Z rolą Hrabiego (jak pisze w pracy) Jacek Jaskuła zetknął się po raz pierwszy jeszcze będąc studentem w 1998 roku, kiedy to debiutował na deskach Opery Wrocławskiej.

Premiera przedstawionej do oceny opery miała miejsce 30 grudnia 2008 roku. Nagrania dokonano siedem lat później w znacząco innej obsadzie. Zrealizowany z użyciem konwencjonalnych środków spektakl, robi wrażenie świeżego mimo upływu lat. Sprawnie poprowadzony muzycznie daje możliwość interesującego przedstawienia intrygi scenicznej, a wykonawcom zbudowania przekonujących ról. Spójne są zastosowane środki wyrazu. Błyszcząca scenografia świetnie współgra z muzyką Mozarta i wyciągniętymi na pierwszy plan działań scenicznych kontekstami erotycznymi. Wszystko zrealizowane jest lekko i z dobrym smakiem. Postać Hrabiego Almavivy kreowana przez doktoranta, zajmuje w spektaklu znaczące dobrze realizowane miejsce. To wokół Hrabiego opleciona jest cała intryga. Hrabia pojawia się na scenie dopiero w scenie szóstej, ale od początku opery zajmuje uwagę bohaterów.

Materiał muzyczny został przez doktoranta odczytany i przekazany w sposób jasny i przejrzysty. W warstwie wokalne to pełna ekspresji ciekawa i przemyślana interpretacja. W prezentowanym nagraniu przekaz tekstu muzycznego i literackiego jest bardzo precyzyjny. Jedynie w *duettino* z początku trzeciego aktu, są drobne niedoskonałości intonacyjne. Zwraca także uwagę bardzo dobra współpraca z partnerami scenicznymi. W finale drugiego aktu działania sceniczne powodują rozbieżności rytmiczne szczególnie u Figara i Zuzanny. Doktorant kilkakrotnie koryguje puls i doprowadza do właściwej synchronizacji.

Aria Hrabiego *Vedro mentre io sospiro* to wspaniały popis możliwości mgr Jacka Jaskuły. Poprzez stosowanie szerokiej palety barw głosu, zróżnicowanej dynamiki i artykulacji prezentuje się jako artysta dysponujący wspaniałym warsztatem.

Hrabia to wspaniały materiał aktorski. Zmienny charakter postaci daje możliwość stosowania różnorodnych środków wyrazowych. Władczy wobec poddanych, uwodzicielski wobec kobiet, pewny siebie i tracący tę pewność. Natarczywy, poirytowany i na koniec uległy i zagubiony. Te wszystkie stany znajdujemy w interesująco zbudowanej przez Jacka Jaskułę postaci. Nie zapomina on o komediowym zabarwieniu dzieła. Równocześnie stosuje właściwe dla określonego stanu emocjonalnego narzędzia wyrazowe w warstwie wokalne. Efektem tych zabiegów jest postać sceniczna przekonująca i barwna.

Widoczna myśl interpretacyjna, która przemawia ekspresyjnym bogactwem barw i odcieni decyduje o oryginalnym, wysokiej wartości dziele artystycznym.

Dysertacja odnosi się do aspektów psychologicznych kreowanej przez doktoranta postaci. W dwóch pierwszych rozdziałach, zajmuje się krótkim przedstawieniem dzieła i autorów. Trzeci rozdział stanowi zasadniczą część pracy. Analizie poddana zostaje partia Hrabiego w kategoriach wokalnych i psychologicznych. Rola ta towarzyszy doktorantowi ponad dwadzieścia lat dzięki temu jego stosunek do kreowanej postaci wzbogacają liczne własne doświadczenia. Wprawdzie tematem pracy jest psychologia kreowanej przez doktoranta roli, ale brak odniesień do warstwy muzycznej, pozostawia niedosyt w odbiorze niniejszego opracowania.

Cała praca napisana jest w sposób jasny i przejrzysty. Także pod względem edytorskim przygotowana jest starannie choć autor nie ustrzegł się przed nielicznymi i nieistotnymi błędami.

Konkluzja

Praca doktorska mgr Jacka Jaskuły w części wykonawczej daje obraz artysty dojrzałego dysponującego znakomitą warsztatem, co daje możliwość twórczego podejścia do realizacji zadań artystycznych. Swobodą wokalną skutecznie uzasadnia przedstawioną interpretację kreowanej postaci. Tym samym problem naukowy prezentowany w dysertacji a więc przesłanki psychologiczne podczas budowania postaci Hrabiego w operze W. A. Mozarta - *Wesele Figara*, został skutecznie rozwiązany i wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny artystycznej.

Niniejszym stwierdzam, że praca doktorska mgr Jacka Jaskuły spełnia wymagania art. 17 ust/1 i 2 Ustawy z dnia 14.03.2003 r.

Stawiam wniosek o jej przyjęcie.

